

מכון "חץ" לחשיבה צבאית מתקדמת, רחוב אופנהיימר 5, פארק המדע, רחובות
טל' 08-9152729, פקס 08-9152744, דוא"ל info@iamti.com, אתר www.iamti.com

דבר העורך:

בעקבות "כוח צבאית" - יש הבדל מהותי בין היסטוריה צבאית ומורשת קרב, שניהם נובעים מאותו מקור אבל לכל אחד מטרות אחרות ואסור לערבב ביניהם. זה"ל עוסק בעיקר במורשת קרב והיעד הוא מוטיבציה, ערכים, מורל, גאונות יחידה וכיוצא באלה. האמיתות ההיסטורית של האירועים מהווה רק רקע בהקשר הזה והיא חשובה הרבה פחות. מערכת העיתורים והצל"שים עוסקת כולה במורשת והיא חשובה ומקובדת, ואינה צריכה לעמוד לביקורת ההיסטוריה. כך היה תמיד בצה"ל ועוד לפניו. החקר ההיסטורי בצה"ל מקרטע אבל לא צריך לערבב בין השניים, חקר היסטוריה נועד לעסוק בעובדות ובניתוח שלהם, מורשת עוסקת בבני אדם, מפקדים ולוחמים, היסטוריה צריך ללמד במערכת ההכשרה הצבאית למפקדים, מורשת היא חלק ממערכת ההדרכה והחינוך.

בגיליון זה

1	לחימה רבת מרחבים
2	רוסיה מחזירה את מערכת הגיוס הכללי
3	כשלון נסיון חילוץ אמריקאי
4	הביון הרוסי מנהל מלחמת מידע
5 - 6	דעא"ש מנחה את לוחמי מוסול
7	אמ"ל ח' חדש בצבא ארה"ב

על לחימה רבת-מרחבים

גנרל מקמאסטר – לסנט ארה"ב

Denial – שעשויים להצליח במניעת הגישה ממטוסים אמריקאים. יתכן שסיוע האש היחיד שנותר לצבא היבשה יהיה יחידות הארטילריה שלו, שצומצמו ועברו מודרניזציה מינימלית מתוקף ההנחה שהכוח האווירי יהיה זמין. אלא שרוסיה וסין השקיעו הון ברקטות וטילי קרקע-קרקע ארוכי טווח שעוצמתם והטווח שלהם עולה על זה של הארטילריה האמריקאית.

גוברת יכולתן של רוסיה, סין ושות' לבצע מתקפה אלקטרונית או התקפת סייבר שיחסמו או יחדרו לתוך רשתות הרדיו שהכוחות האמריקאים מסתמכים עליהן. אפילו אם כוח אווירי או ארטילריה זמניים, יתכן שלא יתאפשר להזעיק אותם ולהעביר את הקואורדינטות של המטרה אותה יש לתקוף.

היכולת שגילתה רוסיה בסגירת הרשתות האוקראיניות הייתה "צלצול מעורר ממש", לדברי מקמאסטר. לצבא היבשה יש תוכנית (אנמית משהו) לבנות מחדש את יכולות הלוחמה האלקטרונית, שפורקו אחרי 1990 אבל הם מודעים לכך שעליהם לעשות יותר. "כינסו צוות מומחים כדי לחשוב מה אנו יכולים לעשות עכשיו", אמר מקמאסטר ולדבריו הצוות יפעל במהלך החודשים הקרובים.

ברור כי ההנחות עליהן ביססו את צמצום כוחו של צבא היבשה, אינן תופסות עוד. "בעבר התאפשר לנו להחזיק כוחות קטנים יותר בעלי רישום גדול יותר מכיוון שלא היינו מאותגרים כפי שאנחנו מאותגרים כיום בתחום הסייבר/אלקטרומגנטיות, ובתחום האוויר-חלל", אמר מקמאסטר. עכשיו ברור, המשיך ואמר, "שאיננו יכולים לסמוך על כך שנמשיך ונקיים עליונות בכל תחום שהוא".

אם איננו יכולים לסמוך על השליטה הטכנולוגית, אנחנו זקוקים לביטוח הגלום בגודלם של הכוחות. אלא שמפקדי צבא היבשה חוששים כי הקיצוצים שמתבצעים עכשיו חמורים מדי. מקמאסטר השווה אותם לקיצוצים הזכורים לשמצה בתקופה שלאחר תום המלחמה הקרה; בשנת 1993, אמר מקמאסטר "כשהעולם היה מקום הרבה יותר בטוח", לאחר שרוסיה הייתה שרועה על הקרקע וסין רק החלה בעלייתה, קבע הרמטכ"ל דאז, קולין פאואל, שמספר המשרתים בצבא יהיה 484,000. היום, ציין הגנרל, "יהיו לנו 34,000 פחות בשירות פעיל".

אלא שהקונגרס אינו יכול להצביע על הוספת חיילים לצבא מבלי להצביע גם על התקציבים הנדרשים לכך, ואם לא כן – ומקמאסטר והמומחים שהביא מצבא היבשה היו תמימי דעים – יאלץ החיל להשתלט על תקציבים אחרים, ומשערים שמדובר בתקציב המודרניזציה ואולי גם זה של המוכנות, כדי לשלם את משכורותיהם של אנשי הצבא. לדברי מקמאסטר התוצאה תהיה "אסון".

"לאויב יש נשק רב יותר, כוח אדם גדול יותר, יתרונו במספרים ובתוכניות" – כך אומר ג'ורג' וושינגטון במערכה הראשונה של הלהיט המוסיקלי "המיליטון". מאז המהפכה האמריקאית לא נדרשו מפקדים רבים לנחיתות כלשהי של צבאם, אם במספר האנשים ואם בטכנולוגיה. אך לנוכח האיומים הגוברים, הצמצום בכוח האדם של צבא ארה"ב והקיצוצים המפליגים במודרניזציה של צבא היבשה, יתכן שנחיתות בנשק ובכוח אדם תיעשה לנורמה, לכן צריך לחדול מלכווץ את צבא היבשה ויפה שעה אחת קודם. אויבים פוטנציאליים רבים עולים עלינו בכמויות הנשק שלהם ובטווח הירי, "אמר מקמאסטר, "ובעתיד, הצבא שלנו עלול להיות קטן מכדי שיוכל להבטיח את שלומה של המדינה".

החיל הגדול ביותר, עומד להצטמצם לכדי 980,000 חיילים – מהם 450,000 אנשי קבע במשרה מלאה ו-530,000 חיילים במשרה חלקית המשרתים בכוחות המילואים ובמשמר הלאומי – אבל כיוון שכוח האדם הוא ההוצאה הגדולה ביותר של הצבא האמריקאי, יעלו על הפרק קיצוצים נוספים. ראשי הצבא ציינו לא פעם כי 980,000 חיילים "בקושי מספיקים" למלחמה גדולה, וכי במצב שכזה יש "סיכון גבוה" לאבדות. לוטננט גנרל מקמאסטר, הידוע כמי שדובר בבוטות, הפליג באחרונה בהתייחסו לעתיד.

"כשאנו צופים אל העתיד נראה לנו כי הסיכון הזה ייעשה בלתי קביל", אמר הגנרל מקמאסטר בסנאט לפני שבועות ספורים. לדבריו, כבר בשעה זו "הכוח המצומצם מתקשה יותר ויותר לעמוד בדרישות הגוברות".

הסכנה נובעת משני גורמים: "מספרו המצטמצם של הכוח הכולל... בשילוב עם העדר המודרניזציה", כך למשל "אין לנו עכשיו שום תוכנית לפיתוח רכב לחימה קרקעי עיקרי", אמר "הרק"מ מסוג בראדלי וטנקי 'אברמס' יהיו מיושנים בקרוב", כיוון שנשק נגד-טנקים מבטל את השריון שלהם - "אבל הם יישארו במלאי של צבא היבשה במשך 50 עד 70 השנים הבאות".

החיילים האמריקאים מתמודדים עם שטח לא מוכר ולא נוח. בשתי מלחמות העולם נהנתה ארה"ב מיתרון מספרי; בימי המלחמה הקרה הייתה בידיה טכנולוגיה משובחת יותר. מאז 1950 לא נהרג אף לא חייל אמריקאי אחד בתקיפת אוויר של האויב. מאז 1950 יכלו כוחות הקרקע של ארה"ב לסמוך על השליטה האמריקאית באוויר. אפילו כוחות סיור קטנים שהסתבכו יכלו לסמוך בדרך כלל על תקיפות אוויריות מונחות-דיק שיאפשרו להם להיחלץ.

"לפני כמה שנים הנחנו שנוכל להשיג עליונות אווירית ולקיימה", אמר מקמאסטר. המלחמה באוקראינה מעמידה זאת בסימן שאלה.

ברשותן של רוסיה, סין והלקוחות שלהן שכבות רבות של מכ"ם ושל טילי נ.מ. – מה שמוכר בשם Anti-Access/Area – A2/AD

רוסיה מחזירה את מערכת הגיוס הכללית

אלכסנדר גולטס – 29 ספטמבר 2016

המחירים והאיכות. לכן, ועדת התכנון הלאומית שבאופן מלאכותי איזנה בין מחירים למוצרים צבאיים ואזרחיים הייתה כל כך חשובה במשטר ברה"מ. בהתכונות למלחמה עולמית ברה"מ יצרה מחסני נשק מסיביים. כתוצאה יותר מ-60,000 טנקים יוצרו ואוחסנו. אבל 80 שנים של גידול מתמיד בייצור צבאי בתקופות של משברים כלכליים תרם רבות להתמוטטות ברה"מ. בניסיון לשמר את היכולת הסובייטית לצבא גיוס המונים לאחר התמוטטות ברה"מ הוביל לירידה בצבא הרוסי בשנות ה-90. 80 אחוזים של עוצבות הצבא היו עוצבות שלדיות. למרות שהצבא כלל כ-1.5 מיליון אנשים לרוסיה לא הייתה כמעט אף יחידה לפריסה מבצעית. מפקדי דיוויזיות וחטיבות "נייר" לא יכלו לבצע את תפקידיהם. "כאשר המפקדים האלה קבל וכוחות וציוד, הם היו נבוכים, וחלקם סרבו לבצע פקודות" אמר גנרל מקרוב הרמטכ"ל הקודם שתיאר את המצב בדצמבר 2008.

בכלכלת השוק הרוסי הכנת תעשיות לייצור חרום צבאי הפכה להזדמנות לשחיתות. שרות המיסים הפדרלי ומשרד האוצר חשפו רמה מסיבית של שחיתות במרחב הזה. הממשלה גם נאלצה לפצות מפעלים על אחזקת יכולות ייצור החירום שלהם באמצעות הטבות מס. על פי מידע שדלף לעיתונות לפני ארבע שנים, הפסדי רוסיה מהכנסות מס היו בין 1 – 1.5 מיליארד רובל (בערך 16 – 24 מיליוני דולר בערכים נוכחיים) מכל אחד מ-2000 המפעלים המעורבים בתכנית הגיוס הלאומי.

זה אינו מקרי ש"רפורמת סרדיוקוב" – שר ההגנה הקודם – שהוביל אותה הייתה מוכוונת לבטל את כל דיוויזיות השלד בצבא הרוסי. אם הייתה הרפורמה הזו מיושמת במלואה המשמעות הייתה שאין יותר צורך שימור כוונות מערכי הייצור התעשייתי. כך שרפורמת סרדיוקוב ביטלה את הרעיון של גיוס המונים. אבל, התרגיל הצבאי האחרון הצביע שמוסקבה עדיין מתכוונת (או לפחות מעמידה פנים שהיא מתכוונת) לאפשר מלחמה ממושכת עם יריב עולמי – דחייה ברורה ומוחלטת של רפורמת סרדיוקוב. הרפורמה של סרדיוקוב תוכננה לתרחיש בו הכוחות הקונבנציונליים של רוסיה יוכלו לנצח בסכסוכים מקומיים תוך מספר ימים. אבל בהתחדש "המלחמה הקרה" כנגד המערב, המטכ"ל הרוסי נמצא תחת לחץ להסביר במדויק כיצד המדינה מתכוונת להתמודד עם נאט"ו, שכוחה עולה על רוסיה בכל דבר כמעט למעט נשק גרעיני. במקרה כזה החזרת הרעיון של גיוס כללי הוא לפחות הגיוני, ולכן מוסקבה מחבקת שוב את מערכת הארגון הצבאי שכבר הוכיח את חוסר יעילותו.

תרגיל חתף נערך בדרום מערב רוסיה בימים 5 – 10 ספטמבר בשלושה מחוזות ובצי הצפוני. נראה שזו הייתה נקודת מפנה בארגון מערכת ההגנה של רוסיה. גנרל גרסימוב, הרמטכ"ל, אמר במהלך התרגיל שזו הפעם הראשונה שהצבא בודק את גיוס המילואים למשימות הגנה מרחבית. משרד ההגנה חשף שדיביזיות מילואים להגנה מרחבית הוקמה בקרים ונכנסה לפעולה בתרגיל "קווקז – 2016". העוצבה הזו מיועדת במיוחד להגנת מתקנים אסטרטגיים מפני חתרנים במהלך מלחמה. אבל סך כל הגיוס במהלך התרגיל היה מצומצם. לפני "קווקז 2016" הוקם רק גדוד מילואים אחד בן 400 איש על בסיס בית הספר הצבאי בנובוס'בירסק, בנוסף הוקמו שתי פלוגות ומחלקה. דווח כי נקראו לתרגיל כ-4000 אנשים. המשמעות היא כי אנשי מילואים נקראו על פי המערכת הישנה – לא להקמת יחידות אלא למלא את המסגרות הקיימות.

יותר חשוב אולי, זו הפעם הראשונה מקריסת ברה"מ שגיוס מילואים בתרגילים האחרונים שולב בבחינת מוכנות התעשיות לבצע "משימות גיוס" זה נראה ייחודי במיוחד כאשר שולב בתרגיל הפתע הגדול ביוני שכיסה את כל שטחה של רוסיה ובדק במיוחד יכולות גיוס ופריסה. כאשר משלבים הכל נראה שרוסיה מחדשת סוג של גיוס מילואים וצעדים כלכליים מתקופת ברה"מ שחסרונם הביא לירידה ביכולות הצבא בשנות ה-90. האסטרטגיה של ברה"מ הייתה מבוססת על הרעיון של גיוס מסיבי. בין 4 – 8 מיליון אנשים נקראו ב"עתות סכנה" ומלחמה נראתה באופק. בעת שלום הצבא היה מיועד לאמן ולהכין עד כמה שיותר אנשי מילואים והחזיק בין 4 – 5 מיליון אנשים במסגרות. חלק ניכר מצבא ברה"מ היה מבוסס על שלדי דיוויזיות שהוחזקו על-ידי 500 קצינים ועוד 200 חוגרים בקבע. מרבית התפקידים הנותרים היו אמורים להתמלא על-ידי אנשי מילואים. בעת הלחמה לאחר הדיוויזיות התמלאו הן אמורות היו לפרוס בשדה הקרב. התכנון הסובייטי התבסס על הניסיון הרוסי ממלחמת העולם השנייה. בו חטיבות נמוגו בתוך שלושה ימים. דיביזיות המילואים נועדו לספוג מהלומה ולמות בגבורה, ואז להיות מוחלפות בדיביזיות מילואים חדשות. לא אנשים בלבד, אלא גם ציוד – טנקים, מטוסים, ארטילריה וכדומה תוכננו להיות חד-פעמיים בתפיסה הזו. לכן, בתקופת איום כל התעשיות מתחילות בייצור מידי של אמל"ח וציוד צבאי. כדי להיות מוכנים להתאים את קווי הייצור שלהם כל המפעלים מחויבים בעת שלום להחזיק "יכולות ייצור גיוס". יצור אמל"ח במקום ייצור מוצרים אזרחיים וצרכניים היה התפקיד העיקרי של התעשייה בברה"מ. זה השפיע לשלילה על

ניסיון חילוץ אמריקאי של בני ערובה מערביים באפגניסטן כשל בגלל איחור של שעות ספורות

מאת מתיו רוזנברג ואדם גולדמן, ניו יורק טיימס

בראש העסק המכניס של הטאליבן – חטיפת אזרחי המערב ואפגנים ידועים על מנת לשחרר תמורת כופר גבוה. החטיפות מתבצעות בדרך כלל על ידי הידועים פחות מבין הפלגים המתקוממים, או על ידי כנופיות פושעים, ואלה מוכרים לאחר מכן את הקורבנות להאקאני. בשלב זה מעבירים בדרך כלל את השבויים למעוזי ההאקאני באיזור השבטי של פקיסטאן. ברגע שהם נמצאים בפקיסטאן, בני הערובה מצויים מחוץ להישג ידם של הכוחות האמריקאים והאירופיים, שיכולים לפעול ברחבי אפגניסטאן אך אינם יכולים, מבחינה חוקית, לצאת לפשיטות בתוך פקיסטאן. המורדים, היודעים זאת, מנסים להעביר את החטופים שבידיהם אל מעבר לגבול במהירות רבה ככל הניתן והכוחות האמריקאים והאירופים מוזנקים מיד לאחר חטיפה להציל את החטופים בטרם יוציאו אותם מגבולות אפגניסטאן. נראה שכך היה בפשיטה שיועדה לשחרר את שני הפרופסורים, אף כי פקידי ממשל לא ציינו אם הם סבורים שהשניים נמצאים עדיין באפגניסטן או כבר הועברו לפקיסטאן. בין האזרחים המערביים השבויים עדיין בידי ההאקאני בפקיסטאן ישנו זוג שמאז חטיפתם ב-2010 נולדו להם שני ילדים. המורדים הפיצו לפני כחודש סרטון של בני הזוג ובו איימו להרוג את המשפחה כולה אם ממשלת אפגניסטן תוציא להורג פעיל האקאני בכיר שנמצא במאסר ובאחרונה נגזר עליו עונש מוות. בני הזוג, ג'ושוע בוייל, בן 33, אזרח קנדי, ואשתו, קייטלאן קולמן, בת 30 אזרחית אמריקאית, נחטפו באזור בו שולטים המורדים בנפת וורדאק, מדרום לקאבול. לדברי המקורות הרשמיים, בעת החטיפה האשה היתה בהריון הראשון. בסרט אמר בוייל כי הוא שמע דיווחים על כך שהממשלה האפגאנית מוציאה להורג אסירי טאליבן. "שובינו פוחדים מאוד מהמחשבה שמותם-שלהם קרב, והם אומרים שינקטו אמצעי תגמול נגד המשפחה שלנו", אמר, על פי תמלול שהופץ על ידי חברת המודיעין "סייט". אשתו הוסיפה "הם נכונים להרוג אותנו, נכונים להרוג נשים, ילדים, לא חשוב מי" כדי לשים קץ להוצאות להורג של אסירי טאליבן בידי הממשל האפגאני. היא ביקשה מארה"ב "לעשות כל דבר שהוא כדי לשנות את מדיניותו של הממשל האפגאני ולעצור את ההוצאות להורג". על פי ההערכה, אמריקאי בן 73 ממסצ'וסטס שנעלם ב-2014 נמצא בידי ההאקאני, ועדיין לא ידוע לגביו דבר. בשנה שעברה חידש ממשל אובמה את המאמצים לשחרר את האמריקאים שנשבו ברחבי העולם, והוקמה מחלקה מיוחדת להשבתם של בני ערובה, שבראשה עומד ה-FBI. פעולה זו ננקטה לאחר שהממשל ספג ביקורת נוקבת על כך שלא עשה די להצלת האזרחים האמריקאים שנשבו כבני ערובה בסוריה ולאחר מכן הוצאו להורג על ידי דאעש.

אנשי יחידת העילית "סילז" (אריות הים) של הצי האמריקאי ביצעו באוגוסט פשיטה שנועדה לשחרר פרופסור באוניברסיטה אמריקאית ואת עמיתו האוסטרלי, השבויים בידי הטליבן, וניהלו קרב עז בנשק קל נגד עשרות מורדים אפגאניים במתחם המרוחק שלהם, בהרי אפגניסטן המזרחית, אך הפעולה לא צלחה. אנשי הממשל מסרו כי פעולת החילוץ החלה ימים ספורים לאחר ה-7 באוגוסט כאשר הפרופסור האמריקאי, קווין קינג, והפרופסור האוסטרלי, טימותי ויקס, הוצאו באיומי ירי ממכונתם בקאבול, בקרבת קמפוס האוניברסיטה האמריקאית של אפגניסטן. נאמר כי מתקבל הרושם שצוות הסילז שתוגבר על ידי כוח "ריינג'רס" של צבא היבשה האמריקאי הגיעו למקום שעות ספורות בלבד לאחר שהחטופים הועברו משם. הפנטגון אישר כי בוצעה פשיטה לחילוץ האזרחים אך צוין כי "בני הערובה לא נמצאו באתר שבו שיערנו שיהיו". לאמריקאים לא היו כל אבדות, אך "כמה" מבין המורדים נהרגו. דוסט מוחמד נאייב, דוברו של מושל מחוז ארוזגאן, אמר שאנשי הטליבן השתלטו על כל עמדות האבטחה מסביב לעיר והחלו לירות לעבר מטה המשטרה ועל מתחמו של המושל. "כוחות הביטחון נאבקים בטליבאן בתוך העיר, והלחימה נמשכת כל הזמן", הוסיף הדובר. בשעות אחרה"צ המאוחרות, אמר נאייב, כי המצב השתפר וכי כוחות נאט"ו החלו להפיץ את עמדות הטאליבן. הגנרל עבדול ראזק, המפקד הכל-יכול של המשטרה בנפת קנדהאאר, הגיע ועימו תגבורת, ולדברי דוברו של הגנרל, הממשל המרכזי הטיל עליו לעמוד בראש פעולת הטיהור. מהפנטגון נמסר כי הפשיטה של כוחות הסילז אושרה על ידי הנשיא אובאמה, "על מנת להגן על שלומם של בני הערובה ועל אבטחה מבצעית, אך בהודעה לא הובהר את מי בדיוק ניסו אנשי הסילז לחלץ, ולא נמסרו פרטים נוספים על הפשיטה. אלא שימים ספורים לאחר שהפרופסורים נחטפו, פירסמה האוניברסיטה הודעה שבה זוהו השניים בשמותיהם ונמסר כי הם לימדו אנגלית, במסגרת הכשרתם של סטודנטים אפגאנים ללימודים בחו"ל. ממשל אובמה לא חושש לאשר פעולות חילוץ מסוכנות, אבל התוצאות אינן מוצלחות בהכרח. הניסיון המפורסם ביותר היה אולי פשיטת הסילז ב-2009 על ספינת המטען "ריצ'רד פיליפס" שנתפסה על ידי שודדי ים סומאליים, פרשה שהיתה לסרט בכיכובו של טום הנקס. ב-2010 שיחררו הסילז אחת ממתנדבות הסיוע האמריקאיות ואת עמיתתה הדנית מידי שודדי ים סומאליים. אבל פשיטה צבאית ביולי 2014 לשחרורם של בני ערובה אמריקאים ומערביים אחרים שנלכדו על ידי דאעש בסוריה כשלה משום שהשבויים כבר הועברו מהמקום. באותה שנה הרגו תומכי אל-קעידה בתימן אזרח אמריקאי ואזרח דרום אפריקה לאחר שהכוחות המיוחדים ניסו לשחררם. הפשיטה שנעשתה באוגוסט היתה מכוונת נגד פלג טאליבן שנקרא האקאני – הנחשב אחד הפלגים היעילים והאלימים ביותר. לאורך השנים היו בידיהם אי-אילו שבויים מערביים בעלי פרופיל גבוה, ביניהם הסמל האמריקאי בו ברגדאל ששוחרר ב-2014 בעסקת חליפין עם ארה"ב. ההאקאני עומדים

הביון הרוסי מנהל מלחמת מידע – לטענת שירות הביטחון הצ'כי

ביס, בלומברג ניוז, סוכנות רויטרס

המופעלים על ידי הרוסים ומציתים להם, תמיכה גלויה וסמויה לנושאים פופוליסטיים או קיצוניים);

שיבוש האחדות והמוכנות של נאט"ו והאיחוד האירופי (מאמצים לחבל ביחסי פולין-צ'כיה, הזנת מידע כוזב ושמועות מבהילות שיש בהן משום השמצה ולעג לארה"ב ונאט"ו, מידע כוזב שיוצר איום וירטואלי של מלחמה עם רוסיה). **פגיעה בשמה הטוב של אוקראינה ובידודה הבינלאומי** (שילובם של אזרחים וארגונים צ'כיים בפעולות של השפעה המתבצעות בסתר באוקראינה או נגדה על ידי רוסיה). הפעילויות שפורטו לעיל מהוות איום על הריפובליקה הצ'כית, כמו גם על האיחוד האירופי ונאט"ו לא רק ביחס לעימותים באוקראינה ובסוריה. **התשתית שיוצרה** כדי להשיג את המטרות האלה **לא תיעלם** בסופם של שני העימותים. אפשר יהיה להשתמש בה כדי **לערער או לתמרן** את החברה הצ'כית או את הסביבה הפוליטית **בכל זמן שהוא**, אם תרצה רוסיה לעשות זאת.

לאדקה מורטקוביץ באאורובה, מ"בלומברג ניוז" כותבת: סוכנים רוסיים הפועלים בריפובליקה הצ'כית מנסים **לערער את אחדותם** של האיחוד האירופי ושל הברית הצפון אטלנטית (נאט"ו) באמצעות מערכת הטעייה מקוונת ונרחבת, לטענת סוכנות הביון-הנגדי של צ'כיה, ביס. בשטחה של צ'כיה מצויים מרגלים רוסיים שמספרם "בלתי פרופורציונאלי", קבע ביס בדו"ח השנתי שלו שהוגש באחרונה. הסוכנים מתמקדים במיוחד על הפצת מידע כוזב על העימותים הצבאיים באוקראינה ובסוריה, כמו גם הניסיון לשחוק את היחסים בין מדינות אירופה, כך לדברי ביס. **כתבי "רויטרס" מוסיפים:** שירותי הביון הרוסיים מנהלים "מלחמת מידע" בריפובליקה הצ'כית, **תוך בניית רשת של קבוצות המופעלות על ידם וסוכני תעמולה** שניתן להשתמש בה כדי לערער את יציבותה של המדינה – כך הזהיר ביס.

בדו"ח השנתי שלו מסר ביס כי הביון הרוסי והסיני הם הפעילים ביותר בתחומי צ'כיה, ורוסיה פועלת במיוחד להשפיע על אמצעי התקשורת הצ'כיים במה שנוגע לחלקה בעימותים באוקראינה ובסוריה. ביס התריע כי הסוכנים הרוסיים מעוניינים **להלהיט את המתח החברתי והפוליטי** במדינה על ידי הפעלתן של קבוצות עושי-דבריהן ותמיכה בקבוצות פופוליסטיות וקיצוניות. "התשתית שנבנתה להשגת היעדים האלה לא תיעלם בסיומם של שני העימותים האלה", קבע ביס.

סוכני ביון רוסיים, כך לדברי ביס, מעוניינים להחליש את התקשורת הצ'כית באמצעות **הסתננות והפצת תעמולה ודיסאינפורמציה**. בין הטקטיקות הננקטות – שחיקת האמת והאובייקטיביות וקידום ההשקפה שכל הצדדים משקרים, נאמר בדו"ח.

ביס קובע כי "מספר גדול" של קציני ביון רוסיים פועלים בחשאי כחלק מסגל השגרירות הרוסית בפראג, הגדולה בשגרירויות ומונה 140 עובדים – **כפליים** מעובדי השגרירות האמריקאית.

דיפלומטים סיניים וגופי מודיעין וגורמים כלכליים סיניים פעלו בצ'כיה בהצלחה בשנת 2014 והם המשיכו והשקיעו מאמצים כדי להעמיק ולקיים את ההשפעה הסינית בפוליטיקה ובכלכלה הצ'כית.

ב-2015 התמקדו הפעילויות של המודיעין הרוסי במלחמת מידע לגבי העימותים באוקראינה ובסוריה וכן בריגול פוליטי, מדעי, טכני וכלכלי (במיוחד במאמצים לנצל אזרחים צ'כיים שרומזו כדי להשיג גישה לסובסידיות צ'כיות ואירופיות). באותה שנה לא זיהה שירות הביטחון הצ'כי פעילויות משמעותיות של שירותי הביון של מדינות בריה"מ-לשעבר או של שירותי מודיעין ידידותיים כפי שהיה בשנים שלפני כן, שירותי הביון הרוסיים היו הפעילים ביותר מבין שירותי הביון שפעלו בתחומי הרפובליקה הצ'כית. קציני מודיעין רוסיים רבים פעלו במסווה דיפלומטי דרך שגרירות רוסיה. מספר העובדים בשגרירות הרוסית גדול בהרבה מאשר עובדי שגרירויות אחרות. קציני מודיעין פועלים במסווה של דיפלומטים גם בשגרירויות של מדינות אחרות, אבל מספרם של אנשי המודיעין הרוסיים גדול במיוחד. בשונה מאנשי המודיעין של מדינות האיחוד האירופי, אנשי המודיעין הרוסיים (וגם של מספר מדינות אחרות) לא מסרו על תפקידם ועיסוקם לשירות הביון הנגדי הצ'כי, ביס, כמקובל. התנהלות מחתרנית שכזאת, הסתרת עיסוקם מידיעת הביון הנגדי מסמנת בפירוש פעילויות שמאיימות על ביטחונה של צ'כיה וכן על אינטרסים אחרים.

חרף המשבר הנמשך באוקראינה והמתיחות ביחסים בין רוסיה למדינות האיחוד האירופי/נאט"ו, רוסיה התמקדה בפעילויות שכוונו לקיים ולחזק את עמדותיה והשקפותיה בכינונה של העוצמה הצ'כית. פעילויות הריגול הכלכלי, המדעי והטכנולוגי של רוסיה בריפובליקה הצ'כית נמשכו גם ב-2015.

במה שנוגע לעימותים באוקראינה ובסוריה התמקדה רוסיה בפעילויות השפעה ו"הסברה" במסגרת הלוחמה ההיברידית, הלא-קונבנציונאלית, הדו-משמעית, הלא-סדירה שלה. בשנת 2015 פעילויות ה"הסברה" של רוסיה בריפובליקה הצ'כית התמקדו במיוחד **בהחלשתה של התקשורת הצ'כית** (הסתננות חשאית לתקשורת ולאינטרנט בצ'כיה, ייצור מאסיבי של תעמולה ודיסאינפורמציה רוסית שנשלטה על ידי המדינה). **חיזוק ההתנגדות של הקהל ברוסיה למידע** (דיסאינפורמציה שהוכנה מראש על ידי מקורות צ'כיים בשביל הקהל הרוסי); הפעלת השפעה על התפיסות והמחשבות של הקהל הצ'כי, החלשת רצונה של החברה להתנגד או להתעמת (עומס יתר של מידע ודיסאינפורמציה, גימוד ושחיקה של האמת והאובייקטיביות, קידום האמירה ש"כולם משקרים"); **יצירה או טיפוח של מתחים ברובדי החברה והפוליטיקה** בריפובליקה הצ'כית (ייסודם של ארגונים

דעא"ש מנחה את לוחמי מוסול

מאת ג'ק מור, רינה נטיס

שעושים שימוש במכתב כדי להמחיש את האכזריות הרבה של דאעש.

במכתב נאמר כי לא זו בלבד שיש לוחמים המעוניינים לעזוב את החאליפות, אלא גם "מסגירים את עצמם לידי הכופרים". הדבר מצביע על בעיה נרחבת יותר של מוראל נמוך בשורות הארגון, בעת שהוא נתון ללחץ צבאי גובר מצד הקואליציה בראשותה של ארה"ב. אותו אמיר מוסיף הנחיות לגבי האופן בו יש לטפל באותם חברים בארגון, לצד הצידוק הדתי לפעולה. "דעו כי זוהי כפירה, על כן הרגו כל מי שהוכח כי הוא עושה כן, – כך האמיר, "כי כל מי שמתייחס בחוסר אמון לעתיד אינו מאמין בהווה." האמיר גם מזהה שדרת אנשים, כנראה מקומיים, שלפי הטענה תומכים בכוחות הלוחמים בדאעש במאנביג' ו"צוהלים על נצחונם". הוא מורה לאל-שאמי שוב כי "גם זו כפירה" לכן הוא חייב "להרוג את מי שעושה כך אם הוא שפוי בדעתו וער."

האמיר מתייחס ל"אחינו שכושפו" והמומחים מציינים כי זו להם הפעם הראשונה שהם נתקלים בשימוש במילה זו על ידי דאעש או אפילו אל-קעידה לגבי לוחמיהם. "השתדלו לעבוד איתם... קחו מהם את נשקם וכלאו אותם במקום שבו לא יוכלו להזיק לאיש", כתב האמיר. "ואם יש איזשהו מרפא... השתדלו להפעילו ואם בסופו של דבר אין שום מרפא והם מהווים סכנה מבחינתכם, הירגו אותם."

לאנאליסטים השערות שונות אשר לכוונתו של האמיר בנוגע ל"מכושפים": אלה יכולים להיות לוחמים שנתאכזבו מהאידיאולוגיה של הארגון, או לוחמים שנגרמה להם פגיעה פסיכולוגית בעטיו של העימות. עבדאללה אל-סעוד, עמית-מחקר אורח במרכז הבינלאומי לחקר ההקצנה בלונדון, מעלה את האפשרות שאותם לוחמים "מכושפים" עשויים להיות אחת האוגדות בתוך דאעש שעברו "שטיפת מוח" על מנת שיבצעו מבצעים מיוחדים והם זקוקים לטיפול באיזושהי צורה. "אל-סעוד מעלה את הסברה כי האמיר מתייחס לדיסידנטים בסעיף נפרד במכתב ועל כן הוא מתייחס בהכרח למערך לוחמים אחר בשורות אנשי מאנביג' בדאעש.

"זה מצב בינארי – או שאתה איתנו, או שאתה נגדנו, ואין שום אפשרות אחרת, והדבר עולה בקנה אחד עם הרבה ממה שראינו [אצל דאעש] בחודשים האחרונים", אומר צ'רלי וינטר, עמית מחקר בכיר במרכז לחקר הרדיקליזציה. הוא מוסיף כי המכתב נראה אמין, ללא שום סימן של זיוף. "אני סבור ש[אותו המסר ללוחמים] ישתקף בכל קרב על הגנת מוסול, דחיפה דומה לסילוקם של מי שדעתם שונה, ובכך סילוקם של מי שהינם גיס חמישי פוטנציאלי כך שלא יוכלו לגרוע לנזק מבפנים."

מכתב חסוי שנשלח על ידי דאעש מתאר את הטקטיקה הרצחנית של הארגון לפני קרב מוסול המפקד מורה ללוחמי דאעש במעוזם לשעבר במאנביג' לא לחזור משם בחיים דאעש נוהג אכזריות גם בהוראות החסויות שהוא מעביר למפקדיו הבכירים ולא רק בתעמולה הפומבית שלו, כך עולה ממכתב שהגיע לידיהם של כתבי "ניוזוויק", ואשר נשלח כשהארגון היה נתון באיום בעיר הסורית מאנביג' בחודש אוגוסט.

בעוד לוחמיו של הארגון נאבקים להחזיק בידיהם את השליטה במאנביג' נגד כוחות כורדים וערבים בהם תומכת ארה"ב, שיגר אמיר מועצת המלחמה ברקה, ששמו לא נחשף, מכתב בן שלושה עמודים בכתב יד, למפקד העליון של דאעש בעיר, אבו יחייה אל-שאמי. המכתב מצווה על אל-שאמי להוציא להורג את הלוחמים העורקים מהשורה, לדכא כל מחלוקת בשורות ולכלוא לוחמים "מכושפים". לדברי אנאליסטים מסר זה אמור היה לעבור למפקד כוח דאעש במוסול עוד בטרם המתקפה המתוכננת של ארה"ב ועיראק שעמדה להיפתח.

המכתב נשלח ב-8 באוגוסט, ארבעה ימים בלבד לפני ש"הכוחות הסוריים הדמוקרטיים" שחררו את מאנביג'. המכתב הכתוב בערבית מעלה רשימה של הוראות ברוטאליות ומחוצפות בסגנון הריטורי האכזרי האופייני לדאעש: הילחמו עד ללוחם האחרון, הרגו כל לוחם שעוזב את עמדתו והרגו כל מי שמסייע באיזשהו אופן לכוחות האויב.

"הודיעו לאחינו הנצורים כי לעולם לא נשלים עם נסיגה וכי עליהם להחזיק מעמד גם אם רק אחד מביניהם ייוותר, וכי אנו מתירים את דמו של כל מי שנסוג בלא רשות", כותב האמיר, כך על פי התרגום שהמציא "ניוזוויק" עמית מחקר הנחשב למומחה במסמכים המנהליים של קבוצות ג'יהאדיות, אייוון ג'אווד על-תאמימי, במכון מחקר אמריקני. אחד מאנשי הצבא הסורי החופשי בדרום טורקיה העביר צילומים של המכתב לידי "ניוזוויק" לאחר שקיבל אותם מידי אחד המנהיגים הרוחניים של ג'אבהאת פאטה אל-שאם, הקבוצה הג'יהאדית שניתקה כל קשר עם אל-קעידה והיא מיריבי דאעש – בצפון מערב עידליב בסוריה. המנהיג סירב לגלות כיצד קיבל את המסר. השניים שומרים על עילום שם מסיבות ביטחון.

שלושה מומחים הבקיאים בתרשומת המנהלת של דאעש סבורים כי המכתב אמיתי אף כי "ניוזוויק" לא הצליח לאמת את האותנטיות שלו בשל הקושי להשיג מידע אמין מהאזורים שבהם שולט דאעש. חותמת המופיעה בקצהו של המכתב, שאל-תאמימי סבור כי היא אותנטית, מלמדת, לדבריו, כי נשלח ממועצת המלחמה, מועצה המסופחת לגוף הפיקוח הכללי בהנהגת הארגון האיסלאמי. ההוראה עוררה דיון ער ברשת בין תומכי אל-קעידה, היריבה,

שייתקלו בה כאשר ייכנסו למוסול. "הרי ציפית למוות קודם שפגשת בו, אך עכשיו ראית אותו לנגד עיניך", וממשיך לדבר על הנביאים שלחמו בשם דתם. "הם לא איבדו את נחישותם... והם לא נחלשו או נכנעו. אלוהים אוהב את מי שמחזיקים מעמד."

האכזריות של דאעש כשהיא קוראת לסדר את לוחמיה-שלה הגיעה עד מוסול עוד לפני המתקפה של כוחות ארה"ב ועיראק. מספרם של סרטי הוידאו הברוטאליים שצולמו בתוככי מוסול ואיזור נינווה שמסביבה עלה במידה רבה בחודשים האחרונים. הארגון הוציא להורג בפומבי מרגלים-לכאורה, שהואשמו בכך שהעבירו מידע לכוחות האויב, הקואליציה והלוחמים הכורדיים הידועים בשם "פשמרגה". כמו כן הגיעו דיווחים על התקוממות בתוך העיר, שבראשה עמד עוזרו של הכאליף של דאעש, אבו באקר-אל-בגדדי, ואשר דוכאה על ידי דאעש שטיבעה למוות 58 חשודים וקברה אותם בקבר אחים. נראה כי כך דאעש מהלך אימים על חבריו – כדי שיימנעו מלחולל פגיעה פנימית בשורות הארגון על ידי סיוע ליריביו – ואינו מנסה למשוך אליו חברים חדשים, מוסיף וינטר. במכתבו, מסתייע האמיר של מועצת המלחמה בטקטיקה של שכנוע על מנת להעלות את המוראל של מפקדיו המשפיעים ביותר של הארגון במאנביג'. הוא כותב על ניסיונו שלו, לכאורה, בפאלוג'ה, העיר במערב עיראק שבה דאעש שלט אך איבד אותה בחודש מאי לכוח העיראקי שהאמריקאים מסייעים לו, ומספר כיצד "עבר את הגרוע מכל". הוא מתאר את הזוועות שהיה עד להן, ומציין כי ראה כיצד "מוחו של אחד מאחינו בוקע מתוך ראשו", וכי עבר 75 ימים "בלי מים, מזון ותרופות."

[אחד מלוחמי הכוחות הדמוקרטיים הסורים בוחן את החדר אשר לדברי הארגון דאעש עשה בו שימוש להכנת חומרי נפץ, במאנביג', בנפת חאלב, בסוריה. 17 באוגוסט 2017].

אך המכתב חשוב גם משום שבסופו של דבר הנצורים במאנביג', שהאמיר ציווה עליהם "לסבול ולהמשיך בלחימה עד שתיהרגו או עד שאלוהים יעניק לכם את הניצחון" התעלמו מההוראות. לוחמי דאעש שנתרו, נסוגו לבסוף ונטשו את העיר כשהכוחות הדמוקרטיים הסוריים שיחררו אותה ב-12 באוגוסט. הם לא נלחמו עד מוות. עובדה זו מעלה שאלות לגבי יכולתו של הארגון להלחם עד הסוף במוסול, כאשר הוא עתיד להימצא לכוד שוב בין הכוחות שארה"ב תומכת בהם ובין הכוח האווירי האמריקאי.

ברגע מסוים במאנביג' "להישאר במקום ולמות חדל להיות הדבר היחיד שהותר. השאלה היא האם דבר דומה עשוי להתרחש במוסול", אומר קול בונזל, מאוניברסיטת פרינסטון, המתמחה בהיסטוריה איסלמית ואידיאולוגיה ג'יהאדיסטית.

"אני מניח שהם יילחמו בעיקשות רבה יותר על מוסול מכפי שלחמו במאנביג', משום שהתמורה גבוהה הרבה יותר. המדינה האיסלאמית תאלץ אותנו לשלם תמורת כיבוש מוסול אבל בסופו של דבר אפילו במוסול יש איזושהי אפשרות לנסיגה מחושבת."

הפעולות לקראת אותה נסיגה כבר בעיצומן. הלוחמים חפרו מנהרות מתחת לעיר כדי לאפשר מילוט, וכן הטמינו מלכודות פתאים על מנת להאט את כניסתם של כוחות האויב למתחם העיר, מסרו דוברים עיראקים ואמריקאים. אבל הקרב על השליטה בעיר לא יהיה קל. בתחילת המכתב מופיעה שורה מן הקוראן ובה האזהרה החמורה ביותר לכוחות העיראקיים לגבי עוצמת ההתנגדות

טיל קרקע – קרקע חדש לארה"ב לטווח של 500 ק"מ

קריס אוסברון – 6 בספטמבר 2016

"יריבים הצטיידו כבר באמל"ח ארוך טווח שיכול לגרום נזקים רבים בטווח גדול מעבר ליכול התגובה של הצבא" אמר קולונל בדימוס ג'והן וויצנטל ראש התכנית לטילים מתקדמים ברייט'ון.

הוביצר 105 מ"מ על האמר

תכונות ונתונים: הוביצר; קליבר 105 מ"מ, טווח 11,500 מ'; ירי בכינון ישיר – 2,000 מ'

צידוד - 360 מעלות

יביל אוויר – בהרקולס ובמתלה מטען

צוות הפעלה 2 חיילים.

תחמושת 6 פגזים ברכב התותח,

תחמושת בהאמר תחמושת 20-30 פגזים עם צוות של 2 חיילים נוספים.

קישור לסרטון

<https://youtu.be/Wb5z0FOpqvs>

צבא ארה"ב מפתח טיל ארוך טווח, מהיר מעוף הראשון מסוגו למטרות נקודה כנגד בונקרים, שטחי נחיתה של מסוקים, ריכוזי כוחות ומטרות קבועות דומות בטווח הגדול פי שלושה ממערכות הנשק הקיימות.

הטיל המפותח – טיל מדויק ארוך טווח – מיועד להיות מבצעי ב-2027 ומיועד לפגע במטרות בטווח של 500 ק"מ.

"הטיל ארוך הטווח יתקוף, ינטרל, ישבש וישמיד מטרות המשגרות טילים ונשק בכינון עקיף מדויק. הוא יקנה לארטיילריה יכולות ארוכות טווח ומהלומת אש עמוקה 24/7/365 ויתמוך ברמות החטיבה, הדיביזיה, הקורפוס, הארמי והפיקוד המרחבי וגם לכוחות משולבים וכוחות קואליציה בצד כוחות המרינס" אומר דן או'בויל דובר התכנית לטילים ולחלל.

הנשק החדש מתוכנן להחליף את הטיל הטקטי הנוכחי MGM 140 המתאים לטווח של עד 160 ק"מ והולדתו בשנות ה-80. הטיל החדש יאפשר לצבא לתקוף באש כאשר הוא מצוי מחוץ לטווח האש של היריב, אומרים מומחי רייט'ון המפתחים את הטיל.

לטיל יהיה ראש קרבי חדש וטכנולוגית הנחיה המאפשרת פעולה מדויקת לתקיפת מטרות קרקע 24/7 הוסיף או'בויל.

המערכת החדשה תירה שני טילים מעמדת שיגור ותשתמש במערכות הנחיה חדשות.

אמנם התחרות בין היצרנים צפויה להיות בעוד מספר שנים הצבא הקציב 5 – 7 מיליון דולר לבחינת סיכונים לרייט'ון.

"אנחנו מבקשים להחליף תכנון משנות השמונים" אומר גרג היינס, מנהל מרייט'ון המוביל מאמץ לנשק ארוך הטווח החדש. "טכנולוגית הטילים התקדמה רבות מאז". צבא ארה"ב הוא בין הראשונים לפתח נשק קרקע מדויק מונחה GPS בתותח הארטיילריה 155 מ"מ ה אקסליבר וב MLRS. אמצעים אלה שהופעלו לראשונה בקרב בעיראק ובאפגניסטן בין השנים 2006 – 2009 איששו את הצורך בסוג חדש של אמל"ח המיועד לתת למפקדים יותר יכולות תקיפה למטרות נקודה בדיוק גבוה ובטווח גדול. בפועל ה MLRS השמיד מטרות של טליבן באפגניסטן.

בעוד האש המדויקת תהיה שימושית בקרב ממוכן בהיקף נרחב, הם הוכיחו את יעילותם גם בלחימה כנגד חתרנים בעיראק וכנגד הטליבאן הנטמעים באוכלוסייה. לכן הנשק המדויק הפך להיות חשוב ואפילו חיוני לצבא.

מאז שהצבא קלט אמצעים כאלה, ההתקדמות המהירה של הטכנולוגיה והתפשטות הנשק יצרו תנאים לפיהם ארה"ב אינה יותר בודדה בין הצבאות המפעילים אמל"ח כזה. ולכן הצבא רואה צורך ברור לנשק התקפי למטרות קרקע.